

Warszawa, 17. kwietnia 2022 r.

dr hab. Paweł Wyrozębski, prof. SGH
Szkoła Główna Handlowa w Warszawie
Instytut Zarządzania, Katedra Zarządzania Projektami
pawel.wyrozebski@sgh.waw.pl

OCENA

osiągnięć naukowo-badawczych, dydaktycznych, popularyzatorskich oraz współpracy międzynarodowej dr Beaty Jałochy w związku ze wszczęciem postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości

1. Podstawa prawna sporządzenia recenzji

Recenzja została sporządzona zgodnie z pismem Pana Przewodniczącego Rady Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości, Wydział Zarządzania i Komunikacji Społecznej, Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie prof. dr hab. Marka Bugdola z dnia 14 lutego 2022 roku informującym o wyznaczeniu mojej osoby na recenzenta w postępowaniu awansowym o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości Pani doktor Beacie Jałosze.

Podstawą prawną oceny są wymagania zawarte w art. 219 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. 2020 poz. 85 z późn. zm.)

Podstawą do przeprowadzenia oceny był otrzymany w wersji papierowej komplet dokumentacji dotyczącej osiągnięć naukowo-badawczych, dydaktycznych, popularyzatorskich oraz współpracy międzynarodowej Pani dr Beaty Jałochy. W szczególności były to:

- Wniosek Pani dr Beaty Jałochy z dnia 1. października 2021 r. o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości,

- Kopia dyplomu nadania stopnia doktora, dane osobowe i kontaktowe Kandydatki,
- Autoreferat przedstawiający opis dorobku i osiągnięć w pracy naukowo-badawczej Kandydatki w języku polskim,
- Wykaz opublikowanych osiągnięć naukowych z informacją o współpracy z otoczeniem społecznym i gospodarczym i danymi bibliometrycznymi
- Kopie publikacji Kandydatki,
- Nośnik elektroniczny w zapisem wszystkich przedkładanych dokumentów,
- Istotne osiągnięcie naukowe – monografia: „*Projektyzacja sektora publicznego w Polsce. Przyczyny, przebieg, rezultaty.*” opublikowana przez Wydawnictwo Naukowe PWN w roku 2021.

Dostarczoną dokumentację uznaję za kompletną i wystarczającą do przeprowadzenia kompleksowej oceny oraz przygotowania zleconej mi recenzji. Zgodnie z wymaganiami Rady Doskonałości Naukowej chciałbym zaznaczyć, iż nie jestem współautorem żadnej z publikowanych przez dr Beatę Jałochę prac naukowych.

2. Dane o przebiegu pracy naukowo-dydaktycznej dr Beaty Jałochy

Dr Beata Jałocha uzyskała tytuł magistra kierunku zarządzanie i marketing w roku 2006 na Wydziale Zarządzania i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Jagiellońskiego. Po zakończeniu studiów przez okres pięciu lat zatrudniona była na stanowiskach związanych z marketingiem w przedsiębiorstwach prywatnych, jednocześnie nie rezygnując z zainteresowań naukowych.

W 2007 roku kandydatka podjęła studia doktoranckie na swojej macierzystej uczelni. W ich trakcie Kandydatka pod opieką Pani Promotor, prof. Grażyny Prawelskiej-Skrzypek prowadziła badania związane z opracowaniem rozprawy doktorskiej. Rozprawa ta pt. „*Zarządzanie portfelem projektów – koncepcje biznesowe a potrzeby instytucji publicznych na przykładzie instytucji rynku pracy*” została obroniona z wyróżnieniem w 2012 roku na Wydziale Zarządzania i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Jagiellońskiego. Recenzentami rozprawy byli prof. dr hab. Aldona Frączkiewicz-Wronka oraz prof. dr hab. Aleksander Noworól. Obrona rozprawy umożliwiła nadanie Kandydatce stopnia doktora nauk humanistycznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu.

W ten sposób spełniony został pierwszy z warunków uzyskania stopnia doktora habilitowanego tj. posiadanie stopnia doktora.

Kandydatka, już jako doktor, kontynuował obraną ścieżkę rozwoju naukowego. Od 2011 roku pracowała w Uniwersytecie Jagiellońskim początkowo w kategorii starszego specjalisty naukowo-technicznego (kierownik biura projektu/badacz), a następnie od 2013 roku jako asystent i od 2015 roku do dnia dzisiejszego jako adiunkt.

W mojej ocenie, mimo, iż nie jest to formalne kryterium oceny wynikające z przepisów, to na korzyść Kandydatki przemawia świadome obranie i konsekwentne podążanie ścieżką kariery akademickiej pod opieką swojej mentorki a także znaczne zaangażowanie w prace naukowe czego dowodem są otrzymywane wyróżnienia (praca magisterska, doktorat), publikacje oraz liczny, co ważne, aktywny udział w konferencjach i seminariach naukowych, w tym zagranicznych. W tym okresie ukształtowały się również w Kandydatce zainteresowania naukowe w obszarze zarządzania projektami, które konsekwentnie towarzyszyły jej w rozwoju, w kolejnych latach aktywności akademickiej.

3. Ocena istotnego osiągnięcia naukowego

Zgodnie z przedłożonym wnioskiem dr Beata Jałocha wskazała, jako osiągnięcie naukowe zgodnie z art. 219 ust. 1, pkt. 2, litera a, Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku *Prawo o szkolnictwie wyższym* (Dz.U. 2020 poz. 85 z późn. zm.) monografię swojego autorstwa pt. „*Projektyzacja sektora publicznego w Polsce. Przyczyny, przebieg, rezultaty.*” Monografia wydana została w Wydawnictwie Naukowym PWN (ISBN: 978-83-01-22000-6) (DOI: <https://doi.org/10.53271/2021.024>). Recenzentami wydawniczymi monografii byli: prof. dr hab. Stanisław Nowosielski (Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu) oraz prof. SGH dr hab. Piotr Wachowiak (Szkoła Główna Handlowa w Warszawie). Recenzje wydawnicze nie zostały dołączone do wniosku.

Z perspektywy głównego elementu wniosku habilitacyjnego jakim jest dzieło naukowe stanowiące znaczący wkład w rozwój dziedziny nauk społecznych i dyscyplinę nauk o zarządzaniu i jakości oceniam je jednoznacznie pozytywnie. W mojej opinii jest ono oryginalnym opracowaniem problematyki zarządzania o ważnych aspektach teoretycznych i praktycznych.

Istotność i aktualność badanego zagadnienia wynika z faktu obserwowanego upowszechniania się w środowisku społeczno-gospodarczym projektów, podejścia projektowego, zarządzania przez projekty jako mechanizmu osiągania celów rozwojowych instytucji publicznych i przedsiębiorstw, a także poszczególnych osób. Wobec widocznego i nabierającego na sile trendu, a także konsekwencji z niego wynikających wysiłki podjęte w celu rozpoznania, opisu i naukowego zbadania zjawisk należy ocenić jednoznacznie pozytywnie. Tematy te znajdują się obecnie w centrum zainteresowania nauk o zarządzaniu, praktyki gospodarczej i publicznej.

Recenzowana pozycja mieści się w objętości typowej dla rozpraw habilitacyjnych. Zostały w niej, moim zdaniem, zachowane właściwe proporcje między poszczególnymi częściami opracowania. Monografia charakteryzuje się zwięzłą formą i treścią: liczy 248 stron, w tym 225 stron zasadniczego tekstu. W tej objętości Autorka w sposób uporządkowany i zgodny z najlepszymi praktykami metodologii badań przedstawił źródła, przebieg i efekty naukowe zrealizowanego przez siebie przedsięwzięcia badawczego. Przedsięwzięcie to związane było z realizacją w latach 2017-2020 projektu badawczego o numerze 2016/23/D/HS4/01810 finansowanego ze środków Narodowego Centrum Nauki w ramach programu SONATA, którego Kandydatka była kierowniczką.

Fundamentem pracy jest spostrzeżenie Autorki o luce poznawczej tj., braku badań nad projektyzacją polskiego sektora publicznego, procesami projektyzacji oraz jej rezultatami. Luka ta wynika zdaniem Autorki z niedostatków prac badawczych w zakresie procesów projektyzacji sektora publicznego, co skutkuje w wymiarze teoretycznym i empirycznym.

Z perspektywy przedstawionej wcześniej istotności obszaru i problematyki zgadzam się z Autorką, iż wypełnienie tej luki jest celowe, atrakcyjne poznawczo i może stanowić istotny wkład w rozwój nauki.

Luka badawcza stanowiła punkt wyjścia do sformułowania kolejnych, przedstawionych w monografii kroków badawczych. Autorka określił na jej potrzeby główne pytanie badawcze:

„Na czym polega zjawisko projektyzacji sektora publicznego w Polsce, w jaki sposób przebiegały procesy projektyzacyjne i jakie są ich rezultaty?”

Pytanie to zostało następnie doprecyzowywane poprzez trzy serie pytań szczegółowych odpowiadających trzem poziomom analizy rozpatrywanego problemu badawczego: poziomowi sektora i polityk publicznych (makro), organizacji publicznych (mezo) oraz poszczególnych pracowników sektora publicznego (mikro).

Ujęcie rozpatrywanego problemu na trzech poziomach jest w mojej ocenie ich znacznym atutem. Pozwala rozpoznać i zrozumieć badany proces od poziomu strategicznego (polskie polityki publiczne), aż po poziom operatywny (jednostkowi pracownicy instytucji publicznych). Aspekt ten zdecydowanie stanowi wyraz kompleksowości badań i znacznie wzbogaca problematykę badań skoncentrowanych dotychczas na badaniach o znacznie węższym zakresie.

Na potrzeby pracy Autorka sformułowała też jej cel główny, który mówił, iż „*Celem głównym pracy było: poznanie i ocena zjawiska oraz procesów projektyzacji polskiego sektora publicznego pod wpływem Unii Europejskiej i zaproponowanie modelowego ujęcia projektyzacji sektora publicznego w Polsce, a w ten sposób wzbogacenie dotychczasowej wiedzy w badanym zakresie przedmiotowym*”. Cel główny zawierał w sobie komponent celu poznawczego oraz teoretycznego.

W mojej ocenie cel główny został sformułowany poprawnie i w sposób spójny z pozostałymi założeniami badawczymi. Przede wszystkim zaś uważam, iż na podstawie opisu przedsięwzięcia badawczego zawartego w monografii cel ten został przez Autorkę osiągnięty. Osiągnięcie celów było możliwe dzięki wykorzystaniu dość złożonego podejścia metodologicznego opartego na:

- solidnych założeniach metodologicznych powstałych na bazie analizy wiodącej literatury przedmiotu
- kilkietapowym modelu badań uwzględniającym wielość metod badawczych odpowiadających specyfice poziomu makro, mezo i mikro
- uwzględnienie komponentu badań o charakterze ilościowym i jakościowym
- bogatym zestawie metod i narzędzi badawczych (analizy dokumentów, analiza danych ilościowych zaczerpniętych ze źródeł obcych, instrumentalne studium przypadku, metoda wywiadu pogłębionych),
- uważnym doborze próby badawczej na etapie badań empirycznych (12 podmiotów wyodrębnionych na podstawie charakterystyki działań projektowych),
- konstrukcji autorskiego modelu projektyzacji polskiego sektora publicznego pod wpływem UE
- pogłębionej analizie zgromadzonych danych z wykorzystaniem zawansowanych metod obróbki materiału badawczego.

Rozbudowana struktura badań prezentowana jest jednocześnie w sposób przemyślany, przejrzysty i uporządkowany co jest niewątpliwie istotnym walorem pracy, świadczącym również o kompetencjach i dojrzałości naukowej Autorki. Sama monografia składa się z siedmiu rozdziałów oraz wstępu, zakończenia oraz spisu bibliografii, rysunków i tabel.

We Wstępie Autorka przedstawiła kluczowe informacje i założenia stanowiące fundamenty przedsięwzięcia badawczego. W szczególności odniesiono się do aspektów metodycznych badania tj.: opisano lukę poznawczą i przyjęty problem badawczy, określono cel główny oraz stosowane metody badawcze. Omówiono także jej strukturę.

W rozdziale 1. zatytułowanym „*Projekty w kontekście przemian sektora publicznego*” Autorka nakreśliła kontekst rozpatrywanej pracy osadzając ją w głównych koncepcjach zarządzania publicznego, omawiając szeroko zagadnienia zarządzania projektami publicznymi, w tym co istotne zwracając uwagę na ich specyfikę względem działalności przedsiębiorstw oraz dokonując analizy praktyk na poziomie międzynarodowym. Autorka nie pominęła również decydującego czynnika dla projektyzacji jakim była integracja z Unią Europejską i jej konsekwencje dla zarządzania polskim sektorem publicznym. Zagadnieniu temu poświęcono trzeci podrozdział omawiając historyczne i aktualne mechanizmy wdrażania polityk europejskich.

Rozdział 2. pt. „*Studia nad projektami i projektyzacja*” prezentuje wyczerpujące badania literaturowe głównie w zakresie literatury zagranicznej dotyczącej zagadnień rozwoju naukowego dziedziny zarządzania projektami, genezy zjawiska projektyzacji, a także dotychczasowych obszarów badawczych tej problematyki. Interesującym elementem pracy jest również rozdział opisujący skutki projektyzacji dla społeczeństwa, metod pracy oraz blasków i cieni pracy projektowej.

W kolejnym rozdziale o numerze 3, zatytułowanym „*Metodyka badań nad projektyzacją sektora publicznego*” przedstawiono założenia metodyczne realizowanych badań: cele, metody, sposoby zapewnienia jakości badań, zakres i jego etapy, jak również obszernie omówiono procedury i przebieg gromadzenia danych (dokumentacja, dane ilościowe i jakościowe). Omówienie założeń metodycznych przedsięwzięcia oceniam jako wyczerpujące i wręcz wzorcowe.

Kolejne trzy rozdziały zadedykowane są omówieniu wyników badań w przyjętym przez Autorkę podziale na poziomy makro, mezo i mikro.

Rozdział 4. zatytułowany „*Poziom Makro: Projektyzacja sektora publicznego i jej wpływ na polityki publiczne państwa*” prezentuje omówienie projektyzacji sektora publicznego na poziomie ogólnokrajowym pod wpływem działań Unii Europejskiej. Rozdział prezentuje

zasadniczo dwa ujęcia tematu: całościowe/ilościowe, w którym przedstawiono wyniki analizy danych przechowywanych w Krajowym Systemie Informatycznym SIMIK dotyczących projektów i programów współfinansowanych z Funduszy Europejskich w latach 2007-2013 oraz jednostkowe/jakościowe, czyli prezentacje zmian jakie miały miejsce w wybranej, jednej z polityk publicznych tzn. polityki kulturalnej państwa w okresie 1993 do 2005 roku. Prezentacja szerokiego zjawiska wraz z szczegółowym omówieniem jednego z jego wątków, w którym oprócz omówienia dokumentów sięga się także po wywiady z ekspertem świadczy moim zdaniem o szczególnej dociekliwości i dojrzałości Autorki dzieła pragnącej poznać dokładny przebieg badanego zjawiska.

Rozdział 5 zatytułowany został „*Poziom Mezo: Projektyzacja na poziomie organizacji publicznych*” W tej części przedstawiono wyniki badań empirycznych obejmujących wywiady pogłębione z przedstawicielami 12 organizacji publicznych. Rozdział przedstawia omówienie wyników podchodzących z analizy danych jakościowych powstałych w skutek kodowania treści wywiadów, a następnie ich interpretacji przez Autorkę. Prezentacja uwzględnia podejście do projektyzacji jako procesu oraz jako rezultatu. Wśród szczegółowych zagadnień „procesu” przeanalizowano: motywacje i genezę podjęcia pracy projektowej, znaczenie środków europejskich, ale i ambiwalentne podejście pracowników do projektów, czy zjawiska deprojektyzacji i pseudoprojektyzacji instytucji. W aspekcie rezultatu kluczowym okazały się: zmienione struktury organizacyjne oraz budowanie dojrzałości projektowej w zakresie metod i narzędzi, ludzi, środowiska projektowego oraz zarządzania wiedzą. Rozdział kończy się podsumowaniem prezentującym syntetycznie przejawy projektyzacji, które dostrzeżono w trakcie procesu badawczego.

Rozdział 6 nosi tytuł: „*Poziom Mikro – Projektyzacja i jej wpływ na pracowników sektora publicznego*”. Rozdział ten prezentuje wpływ projektyzacji na najniższy rozpatrywany poziom tj. indywidualne życie i sposób pracy urzędników, pracowników jednostek publicznych w Polsce. Łącznie przeprowadzono 36 wywiadów, z których wnioski przedstawiono w ujęciu zmian formy pracy, warunków pracy projektowej oraz tożsamości zawodowej i motywacji.

Podobnie jak w przypadku wcześniejszych rozdziałów, także i w stosunku do tego moja całościowa ocena jego struktury, treści i sposobu prezentacji jest jednoznacznie pozytywna.

Ostatni, siódmy rozdział ma inny charakter, niż rozdziały poprzedzające. Jest to rozdział koncepcyjny, w którym Autorka podjęła próbę odniesienia projektyzacji to teorii neoinstytucjonalnej opisującej sposoby w jakie siły otoczenia społeczno-gospodarczego wpływają na kształt i działanie organizacji formalnych. Wykorzystała ona w tym zakresie koncepcję izomorfizmu instytucjonalnego prezentując jak procesy projektyzacyjne wpisują się

w proces zmian polskich organizacji publicznych. Autorka opisała istotę mechanizmów koercyjnych, mimetycznych i normatywnych oraz uzasadniła w jaki sposób wpływają one na projektyzację sektora. Dodatkowo, w rozdziale wykorzystano wnioski z badań empirycznych do opisanego rozwoju projektyzacji polskiego sektora publicznego na przestrzeni ostatnich 30 lat oraz do wskazania schematu takiego procesu wraz z rezultatami projektyzacji i finalnym modelem projektyzacji polskiego sektora publicznego pod wpływem UE.

Monografię finalizuje rozdział zatytułowany „Zakończenie”. W ostatniej części odniesiono się do postawionych na wstępie założeń metodycznych badania. Autorka podsumowała i przedstawiła syntetycznie uzyskane wyniki badania odnosząc się do uzyskanych rezultatów i sposobów ich wykorzystania. Wskazała także potencjalne kierunki dalszych badań w tym zakresie.

Monografia zakończona została obszernym spisem bibliografii naukowej. Spis nie jest numerowany, jednak szybkie szacowanie pozwoliło ocenić go na około 300 unikalnych pozycji literatury zagranicznej i krajowej.

Moja całościowa ocena przedstawionej monografii jest jednoznacznie pozytywna. Zarówno postawiony problem badawczy, osadzenie go w teorii zarządzania, jak i postawione cele, drobiazgowo opisany autorski tryb postępowania badawczego, sam proces badawczy, uzyskane wyniki oraz ich interpretacja spełniają najwyższe standardy w zakresie prowadzenia prac badawczych, a prac na stopień w szczególności. Dzieło ma charakter oryginalny i w sposób wyczerpujący opisuje zagadnienie projektyzacji, w jak się zdaje, wszystkich jego aspektach.

W podsumowaniu oceny dzieła przedstawionego przez Kandydatkę do oceny jako osiągnięcie naukowe zgodnie z art. 219 ust. 1, pkt. 2, litera a, Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku *Prawo o szkolnictwie wyższym* (Dz.U. 2020 poz. 85 z późn. zm.) stwierdzam, iż w mojej ocenie przedstawione w niej treści stanowią podstawę do konkluzji o znacznym wkładzie dr Beaty Jalochoy w rozwój dyscypliny nauk o zarządzaniu.

4. Ocena pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych związanych z aktywnością naukową i współpracą międzynarodową

W okresie swojej pracy naukowej Kandydatka wykazała się dorobkiem naukowym obejmującym łącznie 6 publikacji przed doktoratem i 32 publikacji po doktoracie. Biorąc pod uwagę, iż od uzyskania stopnia doktora do złożenia wniosku minęły 7 lat pracy (odliczając roczny urlop w latach 2015-16) oznacza to intensywność pracy publikacyjnej na poziomie około 4 publikacji rocznie. Jest to poziom zadowalający, a biorąc pod uwagę jakość publikacji mierzoną renomą czasopism, świadczący o intensywnej i dynamicznej pracy naukowej Kandydatki.

Kandydatka wykazała posiadanie w dorobku dwóch wydanych publikacji na liście Journal Citation Reports (JCR) oraz jednej w druku. We wniosku brak jest informacji jakich publikacji ww. punktacja dotyczy. Analiza dorobku wykazała, iż są to dwa (trzy) artykuły w International Journal of Managing Projects in Business (IF 2019 = 1,989) dające łącznie $2 \times 1,989 = 3,978$ pkt. Na moment złożenia wniosku Kandydatka nie dysponowała informacją o IF czasopisma za rok 2020, który aktualnie wynosi 2,634 dając łącznie wynik 6,612.

Łącznie dorobek publikacyjny Kandydatki składa się łącznie z 38 publikacji naukowych, w tym po uzyskaniu stopnia doktora było to 32 opracowań. Zestawienie publikacji przedstawia następująco:

- samodzielne autorstwo dwóch monografii naukowych oraz współautorstwo dwóch kolejnych, przy czym jednej w języku angielskim
- redakcja 1 monografii naukowej w języku polskim
- samodzielne autorstwo dwóch rozdziałów w monografiach naukowych bądź recenzowanych pracach zbiorowych oraz współautorstwo dziewięciu takich rozdziałów (w tym łącznie siedem w języku angielskim)
- samodzielne autorstwo sześciu i współautorstwo dziesięciu publikacji w czasopismach naukowych, pracach i zeszytach naukowych oraz recenzowanych materiałach konferencyjnych (w tym łącznie czternaście w języku angielskim).

Publikacje Kandydatki dotyczą czterech obszarów problemowych. Pierwszym z nich jest obszar główny związany bezpośrednio z problematyką dzieła, czyli projektyzacja sektora publicznego. W obszarze tym Kandydatka pierwsze prace poczyniła w 2012 roku, zaś w późniejszym czasie brała aktywny udział w pracach międzynarodowego zespołu badawczego,

z którym doprowadziła do publikacji w 2019 roku pierwszej na świecie monografii naukowej dot. problemów projektyzacji sektora publicznego. Łącznie w wątku tym Autorka pozycjonuje 9 publikacji (nie licząc dzieła) z czego 7 jest anglojęzycznych, w tym jedna z IF. Aktywność Kandydatki w tym względzie pozwoliły jej na przygotowanie wniosku i uzyskanie dofinansowania z NCN na przedsięwzięcie badawcze w tym obszarze skutkujące powstaniem ocenionego wcześniej dzieła.

Drugim obszarem było rozszerzenie problematyki projektyzacji poza sektor publiczny. W nurcie tym Autorka kwalifikuje 9 publikacji (jedna, w druku z IF) dotyczących tematyki zarządzania w kulturze, środowisk uniwersyteckich, zarządzania portfelem w NGO, procesów dzielenia się wiedzą oraz zarządzania projektami w Kościele Katolickim. Wysoki poziom naukowy jednego z artykułów opublikowanego w *International Journal of Managing Project in Business* doceniony został nagrodą za najlepszy artykuł naukowy 2015 roku w czasopiśmie. Pionierskie w skali świata wyniki prac były prezentowane środowisku międzynarodowemu w 2018 roku podczas konferencji IPMA oraz IRNOP.

Trzeci wątek badawczy dotyczy obszaru metodologicznego związanego z badaniami w działaniu. Wątek ten zapoczątkowany stażem w 2014 roku w City University of New York rozwinięty został trzyletnim projektem POWER o wartości 926 tys. wprowadzającym metodę action research do prac magisterskich opracowywanych w Uniwersytecie Jagiellońskim. Projekt ten był również okazją dla Kandydatki do działań publikacyjnych oraz nawiązania owocnych kontaktów międzynarodowych.

Czwarty ostatni wątek dotyczył uznawania kwalifikacji zdobytych poza edukacją formalną oraz przywództwa. Obszar ten, jak zasygnalizowała sama Kandydatka ma charakter poboczny, jednak pozwolił jej uzyskać 4 kolejne publikacje naukowe oraz nagrodę za realizację międzynarodowego projektu w ramach Programu Leonardo da Vinci Transfer Innowacji w Europie (2014).

Z perspektywy jakościowej, dorobek Kandydatki oceniam również pozytywnie. Po zapoznaniu się z zawartością dołączonych do wniosku publikacji autorstwa Kandydatki oceniam je jako dojrzałe, poważne publikacje adresujące istotne zagadnienia zarządzania stanowiące dowód na wejście Kandydatki w fazę dojrzałości naukowej.

Aktywność Kandydatki w zakresie międzynarodowej współpracy badawczej współgra z jej aktywnością publikacyjną i w mojej ocenie należy ocenić ją pozytywnie. Kandydatka uczestniczyła łącznie w 19 międzynarodowych konferencjach i seminariach. Niemal na

wszystkich z nich udział był aktywnym, gdyż wygłosiła w tym czasie 16 referatów w języku angielskim. Jej dorobek i prace naukowe zaowocowały zaproszeniami również w charakterze keynote speaker na IPMA Research Conference.

Kandydatka posiada obszerny dorobek staży i wizyt badawczych, których liczba po 2012 roku wyniosła łącznie 10. Kandydatka uczestniczy również w międzynarodowych sieciach badawczych Public Administration Theory Network, IRSPM, EURAM oraz EURAM Early Career Network. Według deklaracji Kandydatki była także recenzentką artykułów naukowych czasopism zagranicznych, jednak brak jest danych o liczbie zrealizowanych recenzji.

Kandydatka wykazywała się również aktywnością na polu organizacji nauki i kierowania projektami badawczymi. Była organizatorką pięciu naukowych wydarzeń międzynarodowych i członkinią 5 komitetów organizacyjnych wydarzeń naukowych. Kierowała dwoma znacznymi projektami badawczymi (NCN SONATA, POWER) czterema projektami finansowanymi z dotacji na działalność statutową UJ. Pracowała w charakterze wykonawcy w dwóch (POKL, Leonardo da Vinci).

Jej aktywność i efekty naukowe docenione zostały przez MNISW, które w latach 2019-2021 przyznało Kandydatce stypendium programu dla wybitnych młodych naukowców.

Osiągnięcia naukowo-badawcze dr Beaty Jalochoy oraz jej aktywność na polu współpracy międzynarodowej w mojej ocenie zasługują na jednoznacznie przychylną decyzję ocenę. Analiza dorobku w tym zakresie pozwala uznać pracę Kandydatki w okresie po uzyskaniu stopnia doktora za intensywną i wartościową pod względem naukowym, jak również dostrzeganą i docenianą w wymiarze międzynarodowym. Całościowa jej ocena jest w moim uznaniu bardzo wysoka.

W zakresie innych osiągnięć dydaktycznych, organizacyjnych i popularyzujących naukę Kandydatka wykazała się zadowalającą aktywnością. Angażowała się w działalność dydaktyczną na macierzystej uczelni kształcąc studentów trzech poziomów studiów, jak również studentów obcokrajowców i studentów podyplomowych. Prowadziła zajęcia na dwóch uczelniach zagranicznych. Pełniła funkcję promotora pomocniczego w dwóch przewodach doktorskich niezwiązanych z główną problematyką badań Kandydatki. Pełniła również różnorodne role organizacyjne na wydziale i uczelni macierzystej. Za swoją aktywność czterokrotnie nagradzana była nagrodą zespołową Rektora UJ za osiągnięcia organizacyjne.

5. Podsumowanie recenzji

Przedstawiona w niniejszej recenzji charakterystyka osiągnięcia naukowego oraz aktywności naukowej Kandydatki uprawnia mnie do sformułowania wniosku końcowego, iż **dr Beata Jałocha w wysokim stopniu spełnia warunki uzyskania stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie nauk o zarządzaniu i jakości określone** w art. 219 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. 2020 poz. 85 z późn. zm.) W mojej ocenie wykazany dorobek stanowi znaczny wkład Kandydatki w rozwój dyscypliny naukowej. Osiągnięte wyniki oraz aktywność w stopniu wysokim spełniają postawione przez prawodawcę wymagania. Na szczególne uznanie zasługuje też całokształt sylwetki naukowej dr Beaty Jałochy. W świetle przedłożonej dokumentacji i zaprezentowanych osiągnięć ocenić ją można jako świadomego obranej ścieżki kariery, dojrzałego i spełnionego na wielu polach aktywności zawodowej pracownika nauki. **Z satysfakcją mogę zatem wnioskować o nadanie dr Beacie Jałosze stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości.**